

பெரியவர்கள் பெரியவர்கள்
பெரியவர்கள் பெரியவர்கள்

பெரியவர்கள் பெரியவர்கள்
நீர் ரண்டு மண்ணைக்கு
ஆய்மணை யான் குரக்தி
ஆய்மணை யான் புகழ்வான்

அல்லவாம் வல்லவாம்
ஆதிக் தெல்லாம் புகழும்
இவ்வெல்லாம்
இவ்வெல்லாம் இவ்வெல்லாம்

உலகு பதினாலும்
உலகு பதினாலும் அமைத்த
நல்லாண் நாயகனை
நான் இதனும் யான் புகழ்வான்

அர்ஜும் இர்ஜும்
அழகான வயல் சுவம்
பர்ஜம் கிடல் மலையும்
படைத்தேகாணை யான் புகழ்வான்

வாணம் மலாநிகக்கூழ்
நீனும் அருகை தெள்க்கும் நுகம்
நீனும் வயலையும் இன்னும்
வெளியாக்கியைப் புகழ்வான்

கண்ணின் கண்ணை
காதினன் இதழ்ப்பவனை
வென் லடங்காணை
வெப்பாழும் யான் புகழ்வான்

வெப்ப இவ்வையல்
கூர் வாய் முக்குச செவ்
வெப்ப வெய்க்குங் கால்
உண்டாக்கியைப் புகழ்வான்

அர்ப்ப நலத்தொலை
ஆன்னமும் வென்னமும்
ஆர்ப்பாய் படைத்தேகாணை
ஆய்க்கை யான் புகழ்வான்

உய்குடைய உல்கு தெல்லாம்
உய்குடையால் தான் இரண்டும்
உய்கு தான் தெள்க்கும்
கத்தொலை யான் புகழ்வான்

படைத்தங் கழித்தி
பரிவாகப் பின்னெழுப்
படித்தி இரு பதில்
புகுத் திப்பாணைப் புகழ்வான்

இவ்வெல்லாம்

முன்பில் வெளியாய்நீடுந்த
முட்டம்மத் ருளில் தமக்க
பின்பு ஸவலாத்தியுரைப்பேன்
பெருந்தொரு னுருளாகிலை

ஆத் பெருந்தொரு
அவர்க்காக ஆவமெல்லாம்
நீதி யுடன் படைத்த
நெய்யுரை யான் புகழ்வேன்

மயில் வெசமாய் மரத்தல்
வஸ்வான் தனை துதிக்க
மயலாய் வனங் த நின்
மருதினை யான் புகழ்வேன்

ஏழு வான் கடந்த
இறைபொன் அரங்குதன்
நீன வசனம் செய்த
நீதி புள்ளொரைப் புகழ்வேன்

முத்தில் உத்தித்
முட்டம்மத்தை நீத்தமும் யான்
மெத்தப் புகழ்வேன்
வந்தித்தான் அருளாகிலை

எவ்வா நயமாங்கும்
ஏத்தமாய் வந்தித்தித்
மெல்லா முட்டம்மத்தை
மனதில் நினைவெவன

அபயிள்ளா வென்றும்
அழகம் அபு பக்கரை
அவதான மாய்ப் புகழ்வேன்
அஸ்வாந் அருளாகிலை

புறியில் நிகரில்வரத்
புன்னியரை வயப்பொருளில்
கவியாக யான் புகழ்வேன்
கீத்தா அருளாகிலை

வெண்ணத்தி மா நரை
சுனியாங்கு புகுத்த
மின்னத் துண்டி யாரை
மெய் புகழ்வேன

வெய்த்தான் நடு நடுங்கும்
வெம்மல் உமடு துணை
பைத்தாக யான் புகழ்வேன்
அஸ்வாந் அருளாகிலை

விசால் மொழிக்கே இதராக
சூய்ய இர் ஆன்றங்வும்
நல் உமடு கத்தரபை
நாடபு புகழ்வேனெ

மாணம் புலியும்
மருவி ஒரு சூரையல்
தானமாய் நர் அருந்தும்
உருங்கை உமரைப் புகழ்வேன்

இவர்கள் இரு பேரும்
நன்னிலவா மக்கள் தம்மை
நயக்கி கவியானம் செய்த
நில மரமனார்காண்

உமடு இல்லும் நாச்சயரை
உகர்த் திக்காறா செய்த
ரிசம்மல் உஜ்மாண
நன்னத்தாய யாண் புகழ்வேன்

இர் ஆணை இறையல்லாமல்
இகர்வை விசய்த இகாமாணை
பூயாமல் புகழ்வேன்
இருவன் அருளாலே

புத்தமதது நாச்சயரை
பர்வாய் திக்காறா செய்த
ஏத்தமுள்ள செய்கரை
பெத்த புகழ்வேனெ

வாண ருப்ராஸல் தண்
வரவை அந்திடுக்கும்
ஆண அலியாரை
ஆசுந்தி யாண் புகழ்வேன்

இவர்கள் இரு பேரும்
இனிய நய் மக்களை
தவனமாய்க் திகாண்டிடுத்த
உருங்கை மடு மகன்காண்

பெந்ய தகப்பர்
பெறுமையுள்ள அப்பாணை
கருதப் புகழ்வேன்
கருணையுடை பெயாண்டுளால்

நய்க்கிப் பெந்ய ப்து
நவ்வ அம்ஸா பெய்ந்தவரை
கவி கட்டாய யாண் புகழ்வேன்
காணவுடை பெயாண்டுளால்

படைபில் புல் வீரர்
புருடூ வொட்டும் ஜப்பாரையும்
அடையென் புகட்டுவன்
அல் தமையன் சய்யாரை

இபுனு அப்பாரென்பவரை
இபுனு உமடு துண்ண
இபுனு மஸ்னையைத்
இனிதளப் புகட்டுவனே

அபு தர்கா ரென்பவரை
ஆன அபு ஸர் அவரை
அபு இஸ்ர பக்தையும்
ஆசரித்த யான் புகட்டுவன்

அபு ஸுரை ரக்தையும்
அனஸரபுனு மாலிகயும்
அபு உமாமக்தையும்
அன்பாய் புகட்டுவனே

ஸஸ்மானை அம்மாரை
உருங்கை ஸ்ரனாபு துன்னை
நிஸ் ஜாபாரை ஸரம்ரிக்கை
நாடா புகட்டுவனே

இகைபத் தென்னுமவரை
இநியான் கக்தா காரை
இதர் ரென்னுமவரை
ரெகாண்டாடா யான் புகட்டுவன்

அஸ்வா ஸலாமுரைக்து
ஆடுவதை யார்க்களையும்
ரசரவ்வால் பகத்ச்சை ரெய்டுவன்
கூய்டியானடுளாடுவ

ஸலீசு ஸலீசு துண்ண
சுல்சுரா ஸரனாபரவரை
சுகுத் அப்சுர் ரம்மாணை
உருங்கை ஜர்ரானாப் புகட்டுவன்

நுப்க்கி மகன் போல் வந்தது
நுல்வன் லெய் ரென்பவரை
ரசல் ஸீனக்தாய் இகத்க்கி
ரசப்ப புகட்டுவனே

இவர் துன் மகனார்
இனிய உஸாமாரை
சுவனமாய் யான் புகட்டுவன்
உருங்கை புலியாரை

ஹஸ்தாணி புலவர் சும்மை
கணத் ப்லாவஸன்பவறை
உஸ்வாணி வகிகாலை
உதீபு புகழ்வேணை

பித்தமத்து நரச்சியர்கும்
பள்ளை உய்த்தீவ் திண்பும
கொத்திரம் வரதப் ப்லாத்
ஹஸன் ஹஸனை யாண் புகழ்வேண்

கதீகாலை சவகாலை
ஹம்ஸாவை ஆகிசத்தை
மதுரமுள்ள மாரியத்தை
வருகை உம்கு ஸஸ்மாவை

உம்கு ஹப்பாவை
கை மய்முணாவை
அம்மத்தென்னும் மாட மகள்
அடிகாண வைப்பய்யம்

ஸப்யத்தென்னும் அவரை
உருங்கை ஹவைவரியத்தை
வெப்பய்த்தீவ்லர் வைப்பய்யம்
ஸீனத்தாய் யாண் புகழ்வேண்

ரய் ஹாணத் தென்பவரை
கூண் தாய்ப் புகழ்வேணை
ரய்நிவ்லர்ப் வெண்குகளை
வெப்பாபுஜம் யாண் புகழ்வேண்

நய்துண் அவ்வரை
நாட்டமாய் யாண் புகழ்வேண்
பவனியுடை இயார் மக்களை
பாங்காய் புகழ்வேணை

வைப்பய் நரச்சியரை
ஸத்தி குக்திய்யாவை
ஸீனத் உம்கு இவ்ஜாமை
வெப்பமாய் யாண் புகழ்வேண்

ழிவர் கணையார்
முதமதகம் நரச்சியரை
நாவாஸ் புகழ்ச்சை வெப்பவேண்
நவ் மகாநா புகழ்மத்தை

வெண்ணுத்திக் வெவ்வா
புந்சுமுள்ள வைப்பய்த்தை
கண்ணுண் மனியை
கீருத் புகழ்வேணை

மண்ணாண்டு வெண்ணுர்க்கு
வாகா யெழுதையிலே
கண்ணாண்டு கட்டமல்லவாம்
கண்ணாண்டு நூச்சியர்க்கின்

காணாயும் தையுபயும்
கூடுமாறு காணியும்
கூடுமாறு காணியும்
கூடுமாறு காணியும்

கூடுமாறு காணியும்
கூடுமாறு காணியும்
கூடுமாறு காணியும்
கூடுமாறு காணியும்

கூடுமாறு காணியும்
கூடுமாறு காணியும்
கூடுமாறு காணியும்
கூடுமாறு காணியும்

கூடுமாறு காணியும்
கூடுமாறு காணியும்
கூடுமாறு காணியும்
கூடுமாறு காணியும்

நீண்டமனை மாலிகைய
உண்ணை முற்றம்மகரை
நீண்டமனை அந்தமகரை
நெடுஞ்சல் மருவென

நெடுஞ்சல் மருவென
நெடுஞ்சல் மருவென
நெடுஞ்சல் மருவென
நெடுஞ்சல் மருவென

நெடுஞ்சல் மருவென
நெடுஞ்சல் மருவென
நெடுஞ்சல் மருவென
நெடுஞ்சல் மருவென

நெடுஞ்சல் மருவென
நெடுஞ்சல் மருவென
நெடுஞ்சல் மருவென
நெடுஞ்சல் மருவென

நெடுஞ்சல் மருவென
நெடுஞ்சல் மருவென
நெடுஞ்சல் மருவென
நெடுஞ்சல் மருவென

ஸரன்னுள் நின்று துண்ண
தீய அரம் துண்ண
புன் குத்து மலர்வைய
இபன் புகழ்வேண

வென் வெட்டி யாய்குந்த
வள்ளல் புனைவ இய்யாணை
வெளவடை மலர்வைய
வீதி புகழ்வேண

வெள்ளுள் இஸ்ஸாரை
கண்கு முபரக் இபனை
வெம்மல் புனாள் துண்ண
வெய்த் தவாணை புகழ்வேண

கத்தாள் வென்பவரை
கண்கு அக்தா வென்பவரை
வித்தார வெள்தைய
வெளய் புகழ்வேண

வெய்த் புவய்க்கு துண்ண
வெய்த் முவன் துண்ண
வெளடைய வரம்வதை
வெள்து புகழ்வேண

நடு போத்தல் ஸப்த

நடு போத்தல் வெய்த
வெய்ணர் அஸ்ஸால் துண்ண
புவய் நகர்வைய
வெளமாணை யாண புகழ்வேண

அஸ்ஸால் வெய்து
அவ்வுள் மல்கு துண்ண
வெளமாய் புகழ்வேண
வெள அருளாலே

வெய்கு வெள்து துண்ண
வெய்த் புன புகழ்வேண
மெகம் வெள அருளால்
வெள புகழ்வேண

வெய்த் வெளவன் துண்ண
வெய்த் வெள்து துண்ண
வெய்த் வெள்து துண்ண
வெள புகழ்வேண

வெய்வான் வெள்து
வெய்த் வெள்தான் வெளவ
வெளவ புகழ்வேண
வெள அருளாலே

வெள்து வெள்து

வாழ்ந்த வர்து தன்னை
ஆய்வு வாழ்மாடுதன்பவரை
தகுதியுள்ள வாழ்த்து தன்னை
உருங்கையாய் யான் புகழ்வேன்

அபகுதலில் மகையை
ஆன கயிலவியை
இயு அர்பு தன்னை
ஏக்து புகழ்வேனே

தாமரத்தின் வயன்ப வரை
உருங்கை நபாடு தன்னை
இகரஜர்ப்பு பாரிவயம்
உதயாய் புகழ்வேனே

உ-ஆமான் முனாருத்தயம்
நெசையுள்ள அமரபயம்
முதியான் அபு பககரை
இமாசமர யான் புகழ்வேன்

அத்யய முனாருத்யம்
ஆன வாக்காரியயம்
மதிபால் வகுனிடைய
வள்ளல் அன்பாகை புகழ்வேன்

ஜவ்வுத வயன்பவரை
வெய்த் அப்சுர் ரஹ்மான்
தவஹி கல்பல் பானை
உருங்கை அஹ்மைய புகழ்வேன்

நாவு துர்து வுள்ள
நுவ்வ அல்லயாக்கள் தம்மை
மாலாசை ரகாண்டு
மகிழ்ந்து புகழ்வேனே

நாபிஃ வின்னும் காரி தன்னை
நல்ல அபு அம்று தன்னை
ஸாருபுறு ஆம்நரபயம்
சாத்தி புகழ்வேனே

இபுறு கஸ்ரென்பவரை
இவ்முனைய ஆஸ்ஸையம்
அவ்னிடைய ஹம்ஸத்தையும்
அலிய்யல் கஸாநவய புகழ்வேன்

ஹதீஸாக் தமாமான்
கருணை புர்து தன்னை
மசுரமுள்ள முஸ்ஸமையும்
நாபஹதீஸையும் புகழ்வேன்

தீர்மானிதே வயன்பவரை
ஆய்ய நுஸரங் தின்னை
கூடுவான ஹரதீமயம்
ரெகாண்டாபடி யான் புகழ்வேன்

தாரூல் இத்தன் தின்னை
நுல்வ அபு தாஷுதை
வீருடைய கீய்வாயை
வீருமீது புகழ்வேனே

இமாம் ராஷூன் என்பவரை
வயவற்பா நுவாவி தின்னை
ஹரமமான் சரத்தலைய
இணமாய் புகழ்வேனே

ரசய்த் புனு உல்வானை
ரசய்த் அபுல் ஸைத்
ரசய்த் ஹர்ரமீயை
ஹைத்தாய் யான் புகழ்வேன்

ஸலத்தானில் உலமானை
ரசய்த் ஸரபுக்கி தின்னை
முல்தானில் இப்ரானை
இமனு முன்னைப் புகழ்வேன்

கரம்புஸ் மரமதைத்தி
கடுணை ஸலத்தானை மரானை
தூமக யான் புகழ்வேன்
தூசயான் ரெய்த் தின்னை

ரெவான் படுவானில்
வயங்கும் தைசயான்
அடகாம் பிநாயான்
அய்யூனையும் புகழ்வேன்

ரசய்த் இமாம் யாஹூஇயை
ரசய்த் புனு ஹஜூ தின்னை
ரசய்த் புனு அவ்வானை
ரசய்த் புகழ்வேனே

முல்ஸா இப்ரஹிமவரை
இமலாம் இசாஹி தின்னை
ரசால்வாஸ் புகட்சனை ரெய்வேன்
ஆய்ய இப்ரஹிம் ஜானை

ரசான் நுகில் வந்ஜித்தி
ஆய்ய அப்துல்வா மகனாஸ்
அண்ணாநிடும் ஹர்தைன் ஹம்தினை
அடிது உலந்தரைப் புகழ்வேன்

வியாதிபொலிவார் புதல்வர்
பேராளன் டின் ரெய்ட்
வெந் அனுகூலவர் பரவர்
இவங்குடம் ஸக்திகைபு புகழ்வேண்

அந்த மது பொலிவர் தின்
அடிகு இமரர் ஸரணைமான்
வந்தித்தித்தார் பட்டணத்தில்
உரட்டைமையுடனே யுடுத்தார்

வங்காளம் ஸ்ரீநம்
மலகா பர் அரபு
வங்குடம் திசையாண திங்கள்
வங்கள் பித்தாணைப் புகழ்வேண்

ரசியட் ஸரணைமாரணை
ரசிப்பமாய் பான் புகழ்வேண்
வாகாய் அவர் மக்கணை
வாழ்த்தி புகழ்வேணே

அலைபொல் அந்நிலைய
அண்ணல் சம்ஸரத்தினை
நிலையாய் புகழ்ச்சை ரெய்வேண்
நெய்நாரை வியப்பொழுகும

மலைபொல் கலைபுடைய
வள்ளல் அஃமதரை
அலைபொல் புகழ்ச்சை ரெய்வேண்
அடிகாண உஸ்த்தாணை

மக்கம் மதினமங்குடம்
வாகாய் திசையுடைய
மக்க ஸக்திஸ்வரணை
நிஞ்சு புகழ்வேணே

வருணை நிஞ்சுபுள்ள
வள்ளல் ஸக்திஸ்வரணை
உருசையாய் ஸரமென்பவன்
வந்தி புகழ்வேணே

அந்நிலை கடலான
அந்நிலை ஸரணைத்தினை
நிலையாய் புகழுக
ரசிப்ப புகழ்வேணே

அண்ணல் ரெய்வேண்
அடிகாம் கலை ரெய்வேண்
மன்னிய கலை ரெய்வேண்
வருடையாரைப் புகழ்வேண்

செய்த அப்துல் கரீம் தரின்னும்
தன்ன ரெய்னார் வெப்பைய
கொடுடைய ரெய்ன் தன்ன
சொக்து புகழ்வேனே

கிடலில் நடந்த
கடுணை உதமாண் வெப்பைய
ஆடராய் புகழ்ச்சை செய்வேன்
ஆய்ய உதமாண் செய்ய

காயல் நுகர்வுள்ள
கடுணை உதமாகக் கீழ்மை
வாயால் புகழ்ச்சை செய்வேன்
வல்லாண் அருளாலே

ஆனியாவிலுண்டான
ஆய்ய நல்ல பேர்கன் தம்மை
கணியாக யாண் புகழ்வேன்
கத்தா அருளாலே

இவர்கள் பரக்கத்தினால்
எங்கள் ருப் தமக்கு
நவமணி போலும் மானை
நாடா புகழ்வேனே

நாட்டாடும் மானை
நாடா உரைப்பவர்க்கும்
கட்டமாய் கேட்பவர்க்கும்
கேரகார் வரையு

நாணை மஹ்சர்லே
நெய்நார் ரிகாடக கேடி
கூளம் பஸாயில் நின்னும்
ஆய்தாக கூட்டி நப்பார

மறுமை தன்ல் மன்னாட்டம்
வாகாய் வர்க்கு வரும்
கரம் மீது உண்டாகும்
கபுல மனவரையில்

வருசை மாரென்ன வண்ணர்
வாகாய் உரைப்பவர்கள்
பிச்சமாய் பொன்னார்த்து
பொவார் பிறை பொலே

தவ்கில் நுகர்வலா
கடுணை ரெய்னாருடைய
ஆவககமாம் காரியத்தை
வெப்புகேனன் கேட்டிருந்தே

அதிக அங்குலம்

ஆத ஆவ்வன் படைத்தான்
அவ்மகி மகி மகி மகி மகி
நீத புடண் பன் படைத்தான்
நீர் அர்ச்சு வலவன் கலம்

ஆதம் வலவன்
அன்பதல் ஆண்டுக்குண்
நகுண்ட யோரொன்
நீரை யோனை மும் சுவையம்

நாத வர்க்க மெல்லம்
துகிமக நன் நபக்காய்
ஆத வபந் யோனை
அமைத்தான் தான் அவ்வலில

வாணம் அர்ச்சு
வருகை இர்ஸ்ய கலம்
மீளும் பிபாடும் இன்மும்
வீருடை யோர்க் காய் படைத்தான்

வெளர்க்கத் தலடு காரமெல்லம்
கூய்ய நப்த் தமக்காய்
வர்க்கான நாயகன் தான்
கருணையுடனே அமைத்தான்

புவுபம் கடலும்
புதுமை மலையாயும்
வாபு நபக்காக
கவனுடை யோனைமத்தான்

நீபுராயில் மீக்காயில்
வாரி உளும் இஸ்ராயில்
வாபு நபக்காக
தம்பிரன் தான் படைத்தான்

அர்ச்சு இர்ஸில்
அபுடு வலவன் வானே
வருகை மும்மருதி
வடவாய் வீடுகுகும்

வாவர்க்கம் அடங்குவும்
கூய்ய நப்த் நாமம்
கூவர்க்கமுடை யோனைமகாய்
கூய்தாய் வீடுகுவைத்தான்

வாணவர்கன் வீடுகித் துண்
வள்ளல் நப்த் நாமம்
வான்க்காய் கவங்கி
கீராக நீண்டவங்கும்

தென்யாய் புகழ்ந்நி நன்னாள்
 வெண்ணாந் நாயகனை
 ரைநயாக இவ்வை அப்பல்
 இமலாந் ஆதம் நய

மயில் இவ்வமாய மரத்தீல்
 வல்லாந் தனை ஆத்தி
 கயிலிவா ஆண்டளவும்
 கத்தாநை தாந் பகண்டாந்

தென்வனாந் துந்தீல்
 வெண்ணாந் ராஜாநை
 அழவ்வாக காலமெல்லாம்
 ஆசாரமாய் ஆத்திதாந்

அர்வாரெல்லாம்பர் துன்
 அடிகாந் வாழ்ந் தன்ன
 ரென்வாக ஆழ்ந்நி நன்ன
 ஸீனத்திடன் புகழம்

தும்பிராந் தூராந்
 சமமந் துதிந்நி தூராநை
 உம்பர் நயமார்குள்
 உலகெல்லாம் உண்டாச்சி

ஆதம் நயநை
 அடிகாய் படைத்த பண்ட
 ஆத் தவரென்னை
 அமைத்தாந் அவர் துதல்

தாத்தி துன்னொன்
 நல்லா துடுக்கியம்பர்
 பத்தி பத்தி யாயவர்க்கு
 பன்னிந்நி ஸாஜந்நி ரெய்யார்

ஆதமுக்குப் பண்ட
 அடிகாய் சுவங்கி நண்டார்
 சி நய்யுண்டய
 ஸீனத்திள்ள ரெத்தி துதல்

கய்நா ரென்னுமவர் துன்
 கனாந் மதுபால் ஆதல்
 ஐனாந் கண் பர்க்கு
 அம்புலிபால் நீண்டுத்தார்

அனாந் துதல்
 அடிகாய் பிறை போல
 மனுவல்லாம் தாழ்ச்சை ரெய்யு
 உடவாய் இடங்கி நீண்டார்

வடுசை மிகுதபுள்ள

மஹாபாபீஸ் ரெத்தி துண்
சுடுவத்தாக நிண்டுத்தார்
சூய்ய ரீள்வாய்த்துவங்க

நீர்வெண்ணுமவர் துண்

வாடுடைய ரெத்தி துண்
சீராக நிண்டுத்தார்
சீமான முறம்மதுளர்

உ-ட் பாடு ரெத்தி துண்

ரீள்வாய்த்துவங்க காறணத்தால்
மகனுமுள்ள இயர்கினைவ்வம்
வரகாய் அடபணிவார்

மத்தூசல் உடுகண்ணுமவர் துண்

வடுசையுள்ள ரெத்தி துண்
கத்திரெரெணாளிவாக
கண் விழ்க்கி நிண்டுதுகாண்

நூறா நுப புகல்

நிலவாக நிண்டுத்தார்
வாடுடைய சாமணவன்
சந்திரன் இயல் நிண்டுத்தார்

அங்குச்செதும்பவர் பால்

அஹ்மதிரஸீ வெளிய
இடியாக நிண்டுவங்க
இறையாமல் நிண்டுதுகாண்

பின்பு கயணன் புகல்

பிணையான் இயல் நிண்டுவங்க
அன்பான வெட்டு துண்
கண் புகல் வந்துதுகாண்

காலம் என்னும் இயலைய

கயண பிணையால் புகல்
ஸாலியாய் நிண்டுதுகாண்
தம்பிரான் துண்டினால்

அந்நெண்ணுமவர் துண்

அழகான ரெத்தி துண்
சாமலாய் நிண்டுத்தார்
தக்கோனருளால்

அஹ் உவா ரெத்தி துண்

அழகான அம்பல் இயல்
சுடுபையுடைய இயரெளிய
இறையாக நிண்டுதுகாண்

நாவுசீரெண்ணுமவர் தன்
நல்ல முயற்சி ரெத்தத் தனில்
கொண்டுவார் சம்பமொன்று
சந்திரன் போல் திண்டுசூ கான்

தாராட் ரெத்தத் தனில்
சங்கைபுடை போரொன்று
நாராணெசுநியன் போல்
நீழ் காலம் திண்டுசூ கான்

வடுகை இயுறாண்டிம்
வாகான் ரெத்தத் தனில்
பரிசு பொரு திண்டுசூக்கார
பாற மதி போடுவ

இஸ்மான் பயம் ஆம்பர்
இத்து போல் ரெத்தத் தனில்
பிசுகாமல் திண்டிவங்கும்
வெயுமான் நய்யொன்று

உத்த ரென்பவர் பூதலில்
நென்வாகி திண்டிவங்கி
அத்தொரெண்ணுமவர் பால்
ஆதித்தன் போவதுக்கார

வள்ளல் மஹித்தைய
வாகான் ரெத்தத் தனில்
தென்னிய நாராகி
நீண்டதாய் திண்டுசூக்கார

நிதாடுடைய ரெத்தத் தனில்
இருசமாய் திண்டிவங்கி
விசாரம் மிகுதியுள்ள
முன் முயற்சி வந்துசூகான்

இய்யான் ரெத்தத் தனில்
இத்து போல் திண்டிவங்கி
நல்ல ரெத்தர்க்குத்த
நாடி வொன்று வந்துசூகான்

உத்தமத்து ரெத்தத் தனில்
இகரொரு நென்று திண்டு
தசயாங்கி இணைத்துப் பால்
வெப்பமாய் வந்துசூ கான்

நல்ல நான் ரெத்தத் தனில்
நென்வொன்றுங்குப்பின்
மல்லார் புயத்துக்கார
மொன்குப்பால் வந்துசூ கான்

அஹ் ரண்பவர் சூதஸ்
 ௨. அசுரமஸ் தண்டவங்கி
 அஹ் ரணப அலிப பஸ்
 அஹ் ரணப அலிப பஸ்

உதங்கைக் காணவ பூதல்
காட்டுகாண்டோம் நீண்டவந்த
கங்கைக் கம்பளவில்
காண்காய் வந்தது காண

கூட்டுத் தொன்மைத் தூண்
கூட்டுத் தொன்மைத் தூண்
கூட்டுத் தொன்மைத் தூண்
கூட்டுத் தொன்மைத் தூண்
கூட்டுத் தொன்மைத் தூண்

கிவைய முதலில்
இந் நாயு பேரலவங்கி
நுவலாகி நின்றதுக்கார்
வெய்யனார் குறையிலுத்தாரார்

சுரையென்பவர் புகல்
உள்ளாக நீள்வங்க
அடிய மண்புடைய
அண்ணல் புகல் உதித்தாண்

அபிஷேகம் மறைக்குவதென்றும்
அவர் பூதனை விட்டுடாது
அவதீர்மானமாய் வந்தாச்சீம்
அண்ணன் பக்கில் அடுத்துக்காண்

கண்ணத் திப்துச் சத்தவன் கந்தவன்
கிணை பன்னாடியான் செத்தத்தின்
மனத்தெல்லாம் தெண்டாட
அருமைசயம் தீண்டுது காண்

அண்ணன் அய்யல்வா ரெத்தி தீண்டி
அழகான அம்பல் இயல்
தீயனாகுடன் தீய்ந்துத் தீய்
வயவத்தாண் குலம்மக்தாப

[illegible]

உவமபு மகன் ஆய்னத்தை
 உருவன் அருளல
 உ—கப்பாய் தக்கபாறு ரெய்ப்பு
 உருவைய யுருக்கி வைத்தான்

Հանրապետություն

ஆய்நாள் செல்வங்கொள்
அஃமதரை யுண்டாண் பண்ட
பூயியல் பெண் பேசலே
பெண் அஃதும் யான் காணேன்

ஆகலும் மாக வடய்
அமர்ந்த படையாலே
வாகாய் புதுமைப் பட்டு
அறவந் யாதிடுந்தேன்

கண்ணாக்கத்த லொடுவர்
கிணத்புடன் வந்து செல்வர்
திண்ணமுள்ள ஆண்ட வரை
செய்யமாப் பீதே சுமந்தாய்

செய்யயின் தான் அந்ந்தேன்
சுமந்தது பின்னைபென்
திரப்பாக வந்து சென்னார்
தங்கந் திழைமயிலே

மாகம் முறை முறைபே
மாகாவன் வரசலிலே
நீத அண்பியாக்கன் வந்து
நெந்யாய் கணவன் செல்வர்

முன் மாகம் வந்தார்
முறைமையுள்ள ஆகம் நு
பன் மாகம் வந்தார்
பெந்ய ஆதரிமை நு

சேண்டாம் பறயில் வந்தார்
செவளை நூறு நு
நீண்ட பறயில் வந்தார்
வீரர் இயற்றலும் நு

அஞ்சாம் பறயில் வந்தார்
ஆனை இம்மளம் நு
மஞ்சக் இடையாக வந்தார்
வள்ளம் நு காயலிலே

ஆராம் பறயில் வந்தார்
அண்ணல் சூழல் நு
பெரான ஆந்நேத்து
வட்டகுத்தலை வரசலிலே

ஏழாம் பறயில் வந்தார்
நன்னிலை காய்வு
ஆளான மண்ணி
அஃமதர் காயாளாவல்

எட்டளம் பறையல் வந்தார்
 எங்கென் றுப் தீரயனவன்
 சிவந்தார் துணையுட்கும்
 மாரணவமான் நன் றுப்தான்

மாகும் டென்பதொன் பன்பு
 மர்பயம் மகனார் மனா
 காகும் மணக்க வந்தார்
 காவல் டுப் தீரயனவன்

வயித்தில்குணையிலை
 வாகைய் சில புதுமை
 ஆய்தங் கந்தார்
 அவர் தீரயார் ஆமனத்து

ஆனை வருகும்
 அஹ்மதீரஸின் பந்தார்
 மணம்வவா மக்கெமன்னும்
 இணிய நகரில் பந்தார்

வடும் மர்வாவும்
 சிவங்கை அருட் மலையம்
 சிவப் பர் மயம்வருள்ள
 சூழப்பாண நன் நகர்காண்

ஹ்ருமும் கல்பாவும்
 கணத்தியுள்ள மாரணகயம்
 கரம் மடுத்யுள்ள
 கணத்தீதர்கள் உயிசு கரண்

ரபஸ் உவ் அங்வஸ் மாகும்
 இடு நான்கு தாமத்திலை
 ஹ்ரபிரஸின் பந்தார்
 கஹ்ன பிறை போலே

ரெண்டுவெண்டும் நூலிவெண்டும்
 நல்வ பண் ரெண்டுவெண்டும்
 மெண்டியுள்ள பத்திவெண்டும்
 வீடுடைபோர் ரிசப்பனர்கள்

திங்குடக் குழைம வரபுறன்
 ஆய்ய நுபிரஸின்
 தங்கம் துமராக
 உருங்கையுடலே பந்தார்

நடு பந்தார் நூணையிலை
 நால் முண்பு அங்கு வின்னி
 புலியில் வையியாகி வைத்தான்
 அர்காண் இறக்கின்வன்

வரணியம் புவியேடும்
உளகாய் வெள்வாக
ஸிணத்தாய் துண்டுபுகுநாண்
ஸபலத்தாண் பிறந்த அண்டு

சீரம் பதியுயர்ந
உருங்கையுள்ள மாநிலையை
ஆம்ணத்த நரச்சீயர்தாண்
அவ் வெளையாங்கண்டார்காண்

கீஸ்ரா வெணும் மலகு
இதரட்டைகள் கெரம்மைலெய்வரம்
கீஸ்ராக சிண்டு சிண்டாய்
கீர் விழுந்தபுகு காண்

மீர்ஸென்னுமீரிஸ்
பார ரெடுப் பத்தணையும்
நேர்சாய் தூந்தபுகு காண்
ரெய்யுணார் பிறந்த அன்று

ஸபவதுதென்னும் உளரிஸ்
உருங்கையுள்ள கிங்கை கசம்
மாவத்திய் இபளச்சீயு காண்
உள்ளம் பிறந்த அன்று

பத்த வரண்டருந்த
வாகு ஸாமாவதுத்தாண்
தத்த வெள்ளம் வந்தபுகு காண்
உருங்கை பிறந்த அன்று

சாத்திரக் காரடுடைய
உருங்கையுள்ள இகரபுரங்கள்
ரத்தமுடையார் பிறக்க
இடருது விழுந்தபுகு காண்

நுஸ்ராண் மாமரங்கள்
ரெய்யுணார் பிறந்த அன்று
கீஸ்ராய் முந்தபுகு காண்
கித்தா அருளாலே

அஸ்னாம் பத்தி டீன்கள்
அண்ணல் பிறந்த அன்று
அசயந்தி கலை கீழாய்
அடருத்தி விழுந்தபுகு காண்

ரெய்த்தாண் கண்ணித்தாண்
ஸபலத்தாண் பிறந்த அன்று
பயத்தியம் ரெகாண்டவன் பேரல
பதந்தி கைகத்திருந்தாண்

இயல்பினாலும் ரிசய்தகரண்
இனிப்பாண சேஷகர்க்கு
கவலுவான நிங்கன் ரிசினு
கரியடிகு ரிசாஸ்வங்கேர

எங்கும் திந்ததவர்கள்
ஏது வந்தார் மக்கம் தன்
அங்கே ருரளர்வு
ஆர்னத்தி வீட்டில் கண்டார்

அப்பிரதவர்கள் வந்து
அட்டிஜாதுரைப்பார்
ரிசப்பமாய் ரிசினு வந்தோம்
ரெகத்திலெண்டும் கண்டோமன்னை

மக்கம் எனும் நுகர்ல்
வாகமாய் ருரளர்வு
சிவக்கமாய் நிக்ஞகரண்
தூண்டுபாளே வானளவும்

இந்த விசமம் தீன்றை
இயல்புடைய டிகட்டளவில்
ரொந்திங் கருக வளும்
கோக்காடு பட்டினைந்தான்

உய்யபாய் விர்து
உச்சந் தைவயில் மண்ணை
வையப்பமாய் போட்டரைந்த
வீதம் விரந்தான் திரையல்

ரெட்டோடம் அழந்தோடமே
இறை மஞ் பட்டோடமே
எட்டுத் திசையும் டிகட்க்க
இயல்ஸ் அருதிறைந்தான்

நடவந்திரங்கள்
நடப் பிந்த நாவையிலே
உச்சம் தன்விர்து
உதிர்து விர்துகரண்

நப்பரளல் மீக்காயில்
சூய்ய மலாஇடுகன்
வையரண நன் துபைய
உருங்கையுடன் சூழ்து நண்டார்

ரிசய்தகரண்கள் வாராமல்
தீங்கர் கண்கள் தையாமல்
பைத்திரன் வீடு தன்
உணாந்தவர்கள் நண்டார்கள்

எட்டு ஸரவர்க்குத்தும்
 ஏழு தட்டு வரணத்தும்
 பட்டுத்தூதில் வைத்து
 பாங்குகை சுத்தினர்கள்

சுத்தி முடிக்கு முதர்
 சூய்ய நய்தாயனவின்
 பத்த பத்தியாக வந்து
 ப்ங்குகை வீட்டினர்கள்

ஸரவர்க்குத்து வன்னிகளும்
 சூய்ய பின்று இம்நாணும்
 சூவர்க்குத்து ஆஸ்யத்தும்
 இசாமன் இபஸ் வந்தனர்கள்

மமார்க்கும் செய்யு மையெழுதி
 வாகாய் அம்மரைத்து
 பமார்க்கை ஸாஜித்து
 பகுதியொன் இபஸ்வதித்தார்

தொயபன் அழகையறுத்து
 சூய்ய மனமான எண்ணெய்
 தப்பித் தலை இமணி வயல்வரம்
 சந்திரன் இபஸ் வந்தித்தார்

காந்தின் இபஸ் முடிபுழம்
 கைநாணிப் பிறை இபஸ் குகமும
 இருராம் புருவமுள்ள
 நீன் குதலமாய்ப் பிந்தார்

வெள்ளி மடல் இபஸ் காலும்
 விழ் மாணிக்கம் இபாலும்
 வள்ளி தின் முக்கும்
 வாரந்த சிண்ணமாய்ப் பிந்தார்

இமாதிரம் இபஸ் வாயும்
 இவ்வார் முத்துப்பொவளன்வாய்
 நிகமுள்ள பொற்கெண்டி இபஸ்
 நீன் கழுத்துமாய்ப் பிந்தார்

திண்ணமுள்ள இதன் புயமும்
 சூழ்ப்பாண மாரதும்
 மண்ணின் நிகரில்வா
 முனும்மத்திரஸில் பிந்தார் (ஸ்)

எவ்வா ருதும்
 இவரழகின் பாதுயெண்ண
 நல்ல உலமாக்கன்
 நவ்விண்டங் இணைத்தனர்கள்

மனுபால் இவர் வஸ்து
வார்க்கிக் கிடாது
வனுபாய உலகவஸ்வம்
உருங்கையாய் அத்தனர்கள்

உபாபவவெனும் இவாபனம்
தனையின் ரதாணியாய் முடிங்கும்
தாபவவெனும் இரவீஸ்
தனையின் பிந்தாரெனவே

கிமவெவர் பிந்த அன்று
வண்ணவாடும் மன்னவடும்
மாவாணச கொண்டு
மகிழ்த்து பகிழ்த்தனர்கள்

அர்ஜும் இர்வரம்
அழகான வெவ்வரகலம்
தர்வரம் கடல் மலையம்
பாற நுபையப் புகழும்

காணகத்து ஆண்டாம்
கரடா பல் பன் கடுவாய்
மாளும் மறையம் முடிவம்
வள்ளல் நுபையப் புகழும்

அண்ணமும் தாராபும்
ஆண கன் நங்கனமும்
மண்ணர் பிந்தாரெனவே
வாணத்தின் வண்ணமாய் உடும்

மயிலும் இயிலும்
வாணத்தின் பிந்தாயினமும்
மாவாணச கொண்டு
மகிழ்த்து தினம் உடும்

காணக தடங்கனையும்
தந்தங் கவங் கரிக்க
மின்னிது ஆடைய அல்லா
வடுத்தான் மலாய்க்கத்தை

நரகமெல்லாம் பூட்டுண்டுது
நெய்ணார் பிந்த அன்று
உரம் மிகுது உன்னவன் தின்
உத்தாரப் பர்மாளார்

வஸ்வ பாய்யவனும்
வாகாய் துறை திகுது
நவ்வார் பிந்த அன்று
நவவாக ஆகந்தின் செய்தாண

பாணவரும் ஸ்ரீராமன் எனும்
வந்தும் இறை புகழின்
தாளமாய் இசைக்கின்றார்கள்
உருவத்தை அருமை வந்தும்

அப்போது துணைவன்
அமர்த்துச் செப்பினான் அமர்த்
செப்புகடன் வந்தும்
சூய்ய ஸ்ரீராமன் வந்தும்

ஸரீராமன் துணைவன்
உருவத்தை ஸ்ரீராமன் முனைய
மகனாகையார் அருத்த
வருவாய் நீ இசைக்க

பஞ்சம் பிடித்ததனால்
பரிவாய் புதுசெருடன்
இயைபு நன்றிகள்
ஆனமக்கம் இசைவந்தார்

மக்களையும் நுகர்வ
வாழ்வாடையார் தங்களுடன்
மக்கள் துணை வயருத்தார்
வாகைய் முனைய கொடுக்க

வருமை ஸ்ரீராமன்
வாழும் கணவனுமாய்
பரிசு வாய்ப் பித்தினர்கள்
பாரப் பசியால் மெலிந்து

பித்த வந்து இசைக்கின்றார்கள்
இயார் அங்கம் முத்தவனை
அருத்தின இயார் முத்தார்
உருவத்தை யுடனே உருத்தார்

தகப்பன் மருத்தார்
உருவத்தை யுள்ள பன்னையர்க்கு
உகப்பாய் முனைய கொடுத்தார்
உருவம் மிக உண்டாகும்

ஸ்ரீராமன் மரப்பன்னையம்
கணகம் நய்யத் இசை
பிளவாக வந்தினர்கள்
பன்னையத்தை பார்த்து உருத்தார்

பார்த்து கணகத்தார்கள்
புதுசெருடன் இத்தொன்று
அருத்தப் புகண்டார்கள்
இவருகைக் கண்ட பின்பு

கண்டு தீன் கடந்தது
கடுத்தாய் முலை கொடுத்தது
வெண்டாயுடை யொன்றைக் கொண்டு
வீராய் நடத்தினார்கள்

எவ்வளவுக்கு முன்பாக
ஏகும் இவர்களுக்குதான்
சொல்வார்கள் இதழியர்கள்
சொல்வான் இதேதென்னவை

அப்பல் ஹலீமா
இவர்களுடனே உணர்ப்பார்
கிம்பாண பின்னையினால்
மீகூத் புதுமை கண்டிடும்

ஸலீமு துணையிலுள்ள
உருங்கை ஹலீமா முலையைய
மகினை முடைய
முறும்மதீரஸீஸ் கிடித்தார்

வாகாய் யவர் முலையை
வள்ளல் இடித்த பின்பு
கூதை முலை மாரிள்
கிரத்தியு கரண் பாலாக

கல்லும் மருமும்
சூய்ரண பின்னையென்ற
நல்ல ஸ்வாமுறைக்கும்
நாங்கள் கொண்டு போகையில்

பட்ட மருங்கெல்லாம்
பச்சை மரமாய்ப் படுக்கும்
ஆதட மீகூதெல்லாம்
சூய்ய ஸ்வாமுறைக்கும்

ஹலீமா வளவிலுள்ள
கடுவந்தி ஆட்டினங்கள்
மலர்நாய் படுத்தியு கரண்
வள்ளல் வகுதையினால்

கிற்றும் இறை இறையுள்ளோர்
ஹதீராய் நுபுயை கொட்டிடுதல்
கிடிட்ட பாலாய் தீங்கும்
கூடுபையுடை யொன்றுளால்

வந்தி வந்தி பார்ப்பார்கள்
பலதீயுள்ளோர் எல்லோரும்
சுந்திரனோ சூரியனோ
தீங்குகொடு ரெண்டு

சுந்திர வுள்ளார்

சுத்தியர் மூன்றாவர்கின்
திறை இகட்டுத் தீபுரமாய்
பத்தி பத்தியாய் உடுவார்
தீயம் ஆம்பரைப் பார்த்து

வந்தீவர்க ளெவ்வாம
மது பார்த்துத் தானாற்பார்
அந்த மீவர் ஓபரவே
அடிக ரிவ்வை அம்பவியல்

திறைத்து மது மயங்கி
தின் இடிப்புத் தானிழந்தி
முகத்தை உச்சிப் பார்த்து நுப்பார்
பீறி ஹனீமா வனவன்

அஹ்மதீரஸீஸ் பெருட்டான்
அவ்வுரெவ்வாமலிந்தி
சுகமாக வாழ்த்துணர்கின்
ஆய்இயார் பரக்கத்துணை

மறையின்வாக காலம் தின்
வடுசை யுள்ளோர் திம்மைவைத்து
மொழுவார்வர் பெருட்டான்
முன்னவனை நி இரக்காய்

அப்பொது இமகம்
அணைந்து இடி அடிங்க
தப்பா மனை சொந்தியம்
நாடகவாய் இபாலாக

ஹனீமா உணைக்குகினார்
கடுணை முறும்மகனார்
மலிவாய் வவது முலை
உடுந்தி அருதுவர்கிணை

இடது முலை அருத்தா
பொங்கன் டெய்ணாரிஸீஸ்
உடனாணு ளம்முத்துக்காய்
உறுதி டெய்யாய் உடுவார்

திருண்ட மது முகத்தான்
ஹ்ராஜர் வளக்கிவ்வாமல்
இடுண்ட இரவன்
இடுந்தெளம்உ ரெளனீவல்

தாராட்டிச் சேராட்டி
உறவ்வகையாய் தீராட்டி
பாராட்டி மார்புட்டி
பாங்காய் வளர்க்குணர் கிணை

நடக்கப் படும்
நபியுள்ளாரை பின்பு
கிடக்க அணைம் இயக்கவெண்டு
கொவலுடன் இயதினர்கண்

அப்பொழுது நோர் உந்து
அஹ்மதுதன் வநஞ்சுதனை
வசப்பமாய்க் தீர் கன்மை
சூய்த்தாய் கருதினர்கண்

இப்பமாய் பின்பு வநஞ்சை
வெண்டாய்ப் பொழுத்தினர்கண்
இப்புகமை யின்வா
உடை இயானுள்ளாரை

நாம்ரத் வதின்னும் பன்னையினை
நன்னாடுகிக் கண்டளவில்
உம்மளவில் வசன்னொட
உணாத்தாரிது கருமம்

அப்பொழுது ருது
அஹ்மதுதரை உந்நெடுத்து
வசப்பு மகினை உட்கு
தீங்குகது வயன்னுதார்த்தார

தாயாடுட னுணர்ப்பார்
உருங்கையாய் நோர் உந்து
நாயனாடுளால் வக்தரை
நுண்ணாக தீர்னர்கண்

கன்மைப் பின்பு
கருவி வபாடுக்திய பின்
நல்லாமல் இயதினர்கண்
நீதி யுள்ள மாநாடுவ

பின்பு சுவ களம்
வபாழமான் உருந்த பின்பு
அண்பாண பேரார் பக்தை
அஹ்மதுதரைக் கொண்டு வந்தார

பேரார் அப்துல் முக்தவியும்
பிர்சமாய் முக்துக் கொண்டு
பேரார் ஹுஸைனுக்கு
வபாண்பு மக அனத்தார

இருந்து வளர்ந்து
இயல்வயஸ்வாம் பேரடுக்கு
இருந்து உணாத்தனர்கண்
வாஸ்த்தாரை தன் காரியங்கள்

ஆனாலும் பெண்ணும்
அழகான மடாடும்
இதும் பொருளைவளம்
தீரண்டுசூகாண்தீன் நுப்பால்

நெய்ணார் அனும்மதனார்
நெய்யும் ரெஞ்சுக்கீழும்
நெய்ணாக தாம் வளந்தார்
நீண்டதூவ்ள பேரர் பக்கல்

வெய்யபுணைகள் பேசாமல்
வெய்வரங்கணுகாமல்
வெய்யாண தீன் வதியல்
வீராய் வளந்தணர்கள்

குஞர் சர்க்குச் செய்யாமல்
குஞ் இகட்டிலவாகாமல்
நுஞ்ளைய பேரர் பக்கல்
நுணாய் வளந்தணர்கள்

விசு வாகி வெண்டவனா
வீரீன பட்டம் ரெய்வல்
ஞ்சகாமல் ரெய்வர்கள்
வெந்தெயர்கள் ஆசரித்து

வய்த்து லு மாகம்
வள்ளல் இடுக்கையிலு
சய்த்தியமாகச் செத்தார்
தகப்பர் அப்துல்லாகீரான்

மதனா வமன்னும் உளில்
வடுசை நய் தகப்பர்
மத பேரல் முகமுடனா
மண்ணில் ரெடுங்கினர்கள்

நாலு வயதில்
நய் தாயார் ஆம்னத்து
காலம் தீரம்பு
கபர் அபுவாவல் பகுந்தார்

இடு நான்கு ரெண்ட பின்பு
இணிய அப்துல் முத்தவியம்
கருணையுடையானோரல்
கபர் ரெடுங்கினர்காண்

பின்பு அபு தாலிபு தான்
பிர்சமாய் நுன் நுபிய
அன்பாய் வளந்தார்காண்
அம்புலி பேரல் நுண்டினங்க

ஆம் பண்ணிரண்டான பண்ட
ஆன அபு தாலிபவர்
சாஞ்சுர்க்குப் போக வணங்கு
உங்குகையுடன் கொணர்வடகுத்தார்

கொண்கு வந் இபாணையிலு
கூண்டு ஸலாம் கொண்விவிலும்
கிணட கல்கனும் மரகும்
கருணை ரெய்யநார் கமக்கு

புஸ்ரா வெணும் நகரில்
புய்யுரல் ராஹ்மதான்
உய்யாக முக்திரையும்
குந் பஸ்யும் கிண்டதீனஸ்

அலா மக்தூக் கிண்டு
அஹ்மதெனலே அந்நக
கலாவுடைய அம்முடகூ
கூந்நார் மீதீந்யார்

சாஞ்சுர்க்கு வரைக் கொண்கு
வடர் ரெய்ய ஆகாது
கூம் யஹ்மதீயர்கிள்
கீண்மார்த்தம் ரெய்யவர்கிள்

மீது அருணையிலே
வீடுடைய அம்முடகூ
நீழல்கு வந்துகூ காண்
நீள் மேகம் நன்றபுகு

வந்தார் முஹம்மதனார்
மக்க மெனும் நகரில்
சுநதை மகிழ்த்துத்தார்
கூய்ய அம்மு பக்கலிலே

மக்கத்தீ யுள்ளவர்கள்
வாகாய் சந்யாரை
பக்கத்தீவ் மல் பிடிக்க
பார்த்து மகிழ்த்துத்தார்

அஹ்மது ரஸீலும்
அஹ்மதீவ் பார்த்துத்தார்
தகுதியுடையாரை
சுருகார்கள் பன்னையர்கள்

பொல்லா அபு ஜஹல் தூண்
ஞர்காணுடையாரை
மல்வாக இவணுமென்கு
வாய் மதப்பாலே அனதீத்தான்

வாயா மிகுதபாண
கடுணை முறும்மதுரை
நயமாயமல்வ வெண்ணிடகுத்தார்
ரெந்புடைய அம்மனாலை

ஆத இமாட்டு வந்தவனை
ஆய்ய நய்யிரைநின்
வசு வயடுத் திதந்தார்
மேலுரைகள் தாம் நனைக்க

ஆன அது தாலியம்
அப்பாண வந்தவரவும்
ஸீனத் துடி வந்தபும்
சுந்யாணர ஆசரித்தார்

வயதுருபத் துஞ்சு துநில்
வள்ளு கஜீகர பயலோடு
உய்துமுள்ள சரமூர்க்கு
நேசையுடை இயரவிரகுத்தார்

கச்ச வடம் செய்ய ரெண்ணு
கஜீகர அனுப்பிய பின்
நச்சமாய் செய்கு வந்தார்
இமலோனருளாலே

கஜீகரெனும் வள்ளியர் துந்
கஜீகரார் நன் இயை
அதிக கல்யாணம்
ஆடம்பலமாய் முகிக்க

ரொட்டும் குழுவும்
இலவை சித்தமும் வெடிலும்
தட்டி முரசுநைய
உருங்கையல்ல ரெண்ணுத்தார்

அத்யம் ஆனியாவில்
ஆச வயஸ்வம் அத்யம்
கனியம் விளையாட்டும்
கஜீகர முணிவரகும்

நென்பது அம்முடைய
உத்தார ரொஸ்படிபெ
அன்பாய் கஜீகரவை
ஆன நக்காவா செய்தார்

உ வயல் ரெனும் துலைவர்
ரொஞ்சு துன் மகளை
வையுடைய நுள் ரெய்ணார்
திருமாய் மணமுடித்தார்

பெண்ணின் அழகம
பிறை போல் கதிரை
மண்ணின் இதரின்வர
மௌம்மதனார் முடித்தார்

நாட்பாது ஆம்ஸ்
வெய்ணார் முனம்மதர்க்கு
இன்பாய் நய் பட்டம் தான்
இணமாக வந்தியுகாண்

தங்கர் கழை
சிறப்பாண் ஏமனாண்
மங்காத மக்தம் தன்
வந்தியுகாண் ஆய் பட்டம்

தாதர் நய்ரானல் தான்
ஆய் நய்யனாவி
ஆத முதல் விகாண்டு வந்தார்
உவக் வகண்ணம் ஸீர்த்தியுத்தான்

பின்பு முர்ம் வெண்ணு
பெருடைய ஸீர்த்தியுத்தான்
அன்பாய் இரங்கிச்சு காண்
அண்ணல் முனம்மதர்க்கு

அச்சப் படுத்த
அந்நியமன் டேவியபி
உச்சாயமாய் அழைத்தார்
ரேவன் வணக்கத்துக்கு

காதலெனும் ஸாந்திரனும்
கருத்துடைய சான் இரண்டும்
ஆத் நய்ய
அதே கேடாய் இசைகள்

செய்பா உத்தியாயம்
செய்த்தான் அது நய்யம்
புபாண் இச்சாக
அன்மதரை பேசுவர்காண்

சாகா பெருபுயான்
சுருது இவர்கள் தம்மை
ஆக பவாயன்
அழ்த்தான் இவர் பெருட்டால்

அவ்வை இஸ்வாமனார்
அந்நி கருத்துத்தான்
செய்வாக பின்பு வந்தார்
செய்த் அது பத்தும்

அவியும் உய்யுமாணும்

ஆன தன்வர நல்லும்
அவயாத் மார்க்ககத்துக்கு
அது பக்கப் பின் அத்தனர்கள்

பொண்ணலை எல்லவத்து

பூட்டு வான்தை பூட்டி
மண்ணர் நுபைய

வனாகுக்க உமரெழுந்தார்

வெழுந்தேத், பொனகயலை

இவ்வுக் கவிமா உணரைய
அருக்தமாய் இதட்ட பின்பு
அஹ்மது பரவ் தீனில் அத்தார்

மாட்டின் கவிமாணவ

வாகாய் உமர் இதட்டு
இதட்டமாய் தீன் வாய்நீன்

ஆய்ய நுப் பக்கல் அத்தார்

உமர்புன இக்கிதாய

இது தீனில் அத்தனாவில்
கமர்த் தைகத்தார் கீள்
கமர்த் இலங்கிரெல்லாம

பெரிய தகப்பர்

பெருமையுள்ள உம்வதிகத்தாண்
அரிய உமருக்கு முண்
அண்பாக தீனில் அத்தார்

புறங்குப் பரீயென்

வீராய் இணையணை
தருமாத் கிரத்ச்சை செய்து
தூடும்புறா கிரார் இறவல்

மக்கம் தீனிலுள்ள வர்க்கு

அள்ளல் நுப்ய்ரணில்

உக்கிரதீவ விசாண்பு பின்பு

சுருதாயமாய் நனைகத்தார்

மக்க அது பக்கமும்

வீரான தீனவகும்

ஹுகிரெனவே நமமாண்

கருத்தாக ரிகாண்டனர்கள்

எதிர் பெண்ணும் உறவார்

இது முண்டு குபர் நுப்கு

மதிரமுள்ள மக்கம் தீனில்

அத்திமாண் ரிகாண்டனர்கள்

எதிர் பெண்ணும் பட்டை

வெகுநேரமென்னும் பட்டணத்தில்
இஸ்லாம் பரந்த பீடம்
மதீபால் முஹம்மதனாக
மக்கம் வீட்டு யேதன் தாண்

மதீனாமெனும் பதிக்கு
வள்ளல் வயகுந்தேநிய பின்
அதிக இஸ்லாமின்
அவரவர வந்தனர்கள்

பின்பு படை கூட்டி
பேரண மக்கம் தன்னை
அன்பாக வந்த
அஹ்மது ரஸூஸ் படித்தார்

மருக்கால் மதீனத்திற்கு
வள்ளல் வயகுந்தேநி
தீருமாக சேனைப் படை
தேசம் தின் அனுப்ப வைத்தார்

பருணதேனும் இசாட்டை கூறும்
புங்கா வணத் தேர்ப்பும்
வருணதேனும் மிகுதியுள்ள
புலவ மக படித்தனர்கள்

பெருமைய இபர்களை
பெருமையான் இர்ஆன் மொழியில்
நலவாண யார்கன் தம்மை
நாயன் புகழ்ச்சை செய்தான்

அபு பக்கூம் உமரூம்
அண்ணல் உயுமாண் அலியும்
உவரமுள்ள யார் களைவ்வாம்
உருங்கியுள்ள இபர்வர்காண்

தீட்டான் துருங்கன் கண்டு
தீன் வதியில் வந்தவர்கள்
மட்டிவடங்காது
வாயால் சூவைக்கூடுத

மங்கா மதிப் பிளவாய்
மண்ணில் வரச் சென்னவர்க்கு
வயங்கும் நடு நடுங்கும்
இவர் தீர்த்து இசாட்டையில்

உடும்பு முசுல் ருட்டகையம்
உண்ணி ஸலாம் சென்னவர்க்கு
நடுங்கும் புய் இயமும்
நாயன் அருளாலே

மாட்டிணமும் ஆட்டிணமும்
வடுசை ஸாந்திரீதீட்டவர்க்கு
கூட்டங்கொண்டவரும் இவையும்
கோமாளனவருக்குதல

கவ்வும் மரமும்
கருத் ஸவரம் ரசாண்னவர்க்கு
ரொகவ்வும் கரடி புல்
இறைமரக தளம் பணியும்

ஆட்டை ஹயாகுதகர்க்கு வைத்த
அண்ணாள் முறும்மதர்க்கு
காட்டிவூண் மரன் மறைகள்
இறைமரபு ஸவாமுறைக்கும்

தீப்பரெனும் பதியில்
கருத்து ஹ்மரடுடனா
ரய்னிவ்ரப் பசுயர்க்கு
வெவரமடி பணியும்

வெருதைத் துருப்பி வைத்த
வெருமான் முறும்மதர்க்கு
வெருகரேவ ரெவ்லோடும்
பரங்காய்ப் பணிந்து நப்பர்

ஆப்பி 2 மீட்டர்
ஆவக்கம்வலக கண் விழைய
வெப்பமுள்ள கண்ணாக்கும்
ஸாந்திரீதீதான் முறும்மதர்க்கு

கவண்ட விழை
கையால் தர்ப் பருத்தி
அருத்தமுள்ள கண்ணாக்கும்
அறமதிரஸீலவர்க்கு

பட்ட மரங்கள் கண்ணா
பச்சை மரமாகிவிக்கும்
இன்றும் இறை தீர்க்க வந்த
தீகொழு முறும்மதர்க்கு

வெத்த வெய்யு
ஆவக்கமாய் சாழ்ச்சி ரசாண்
புத்தை விழப் பண்ணி வைத்த
முர்க்கான் முறும்மதர்க்கு

பட்ட கருத் ருத்த மரம்
புள்ள தனிவளர
கட்டி அண்ணாத்தி
கருணை முறும்மதர்க்கு

உப்பு கணத்தின்
உயித்தமிந்த மாக்கு விக்ர
வெப்பமுறை இவ்வாறு உண்மை
வெப்ப ஆய்வு யுந்நாள்

வெக்டர் ஆய்வு யுந்நாள்
கூடுமை முகம்மதனாள்
அண்டி யுடவாசல
ஆய்வு உண்மை ஆய்வு கண

கூடுமை எவ்வாறுகூடு
உண்மை எவ்வாறுகூடு
ஆய்வு கருட புல்
ஆய்வுகூடு தான் பணியுட

மகனாய் பண்ணையாக நூண்ட
வண்ணம் அண்மதனாள்
புணைக் கருங்கு
புணைக் கருங்கு புணையுட

உம்கு உமன்
கூடு நூடு தன்நர் பவுவய
அம்ம வெக்டர்
அழகனா வெண்ணாணாள்

நிலைவாய் பிளந்தைகூடு
வெப்பநாள் நூடுவாள்
பலகும் வுடயாள் கண
பாங்குண மககும் துண்

கூடுகணம் கூடுகண
கூடு பிளந்தைகூடு
பிள கணம் எவ்வாள்
வெக்டர் அண்மதனாள்

நாள் மாக் வெக்டர்
நூடு ஆய்வு கூடு
நூடு பிளந்தை
வெக்டர் அண்மதனாள்

கூடுகூடுகூடுகூடு
கூடுமாய் வுடயாத்தாக்
கூடு வுடயாத்தாக்
வெக்டர் அண்மதனாள்

வெக்டர்கூடுகூடு கூடுகூடுகூடு
வெக்டர் கூடு மககூடு
அண்மதனாள் வுடயா
அண்மதனாள் மககூடுகூடு

நாட்டான் வந்த
 நெய்நாட்டு அறுந்தார்
 காட்டும் புதுமையென்று
 காட்டினா ர்ப்பொழுது

மரத்தை அழைத்து
 வடிவாய் ஸவாமுறைத்து
 கிரக்திப்போர யென்று சொன்ன
 சூய்ய முறும்மதர் காரண

அப்பல அல்லாபு
 அண்ணல் முறும்மதர்க்கு
 சூப்பாக எ.மான்
 உறுதியாய் கொண்டனர்காரண

அண்டு பந்த
 அணையாடை பன்னையுடன்
 வெண்டியுடன் போது நென்ட
 ஹீரர் முறும்மதர் காரண

குருவாய் முறும்மதனார்
 கொடை கொடுக்கும் கையாடு
 திறை போல் தசவ் பிணியை
 கொட்டாஸ்ப்போ கிசுவம்

ஹாரது தூக்க வண்ட
 கவ்வினத்தை யெவிய பண்
 இசமுடன் கவ்வினங்கள்
 நெய்நெய் மறைத்திசு காரண

வாய்க்காரின் அக்காரையன்
 வலிய பெரும் கவ்வினத்தை
 இராக்கு அழைத்த பண்
 தீர்மீதவ் வந்திசு காரண

எத்த மரக் குழையை
 வயங்கள் நடி அழைத்து
 ஏத்தாகப் போகச் சொன்ன
 பெங்கள் நெய்நெயர் காரண

முன்னாறு போர்களுக்கு
 கோசமர வீர் ஸ்ரான்
 உண்ண வஜ்பனத்தை
 அழகிய அழைத்தனர்காரண

அழகுறா நாயகனை
 அங்குறி கர்த்தை செய்கிறார்
 உறாது மறையைய
 உறைத்திசு ரையையமல்

நகரத்த மட்டை தண்ணை
வெடுத்த உகர வகத்திக்கு
ஏத்தென்ற பட்டயமாய்
எய்தார் பெரும் படை யின்

உவந்த உள்நனை
உள்ளமத்த பட்டயமாய்
கவந்த பெரும் படை யின்
கத்தியின்வாய் பேர் கனத்தார்

ஆட்டுக் குங்கு
அன்மதுடன் ரெட்டுகனவே
இட்டடமுடன் துண்ட பின்பு
உசப்ப உறைத்திசு கனன்

கருந்த இன்ன
கருவொன்டுபால் ஆட்டுக்கு
சுடந்திக்கு வந்திசு கனன்
சுய்யொன் பரக்கத்தினால்

படை வந்தி சுத்த பின்பு
பெரும் ஆம்பர் மண்ணையின்
சுருத வொந்தினர்கன்
உருவதை இடைய் ருசனர்கன்

அண்ணம் அருந்தையிலை
அடகாக தன்புறா
உன்னை உறைத்திசு கனன்
உண்ணும் கனநிலை

அருச் செய்தி துண்டினை
உண்டோன் உடை இகட்டு
மலைபால் அகண்டிசு கனன்
வருசியுள்ள துண்டினை

நிலை யின்வா
நாய்நாள் முனம்மதர்க்கு
நீது வருகையிலை
முகல் இடையாய் வந்திசு கனன்

ஏறுவொன்றாய் பெறு மருத்தை
இயறு மருமர்க்கு வைத்தோன்
நூறொன்யின் உடை துண்டை
இருக்கி னுரைமொறுவருத்தார்

நய்புற மருத்தி
உருவகையுடன் அர்சலை மட்
ருப்புகைம யின்வொனை
உயும் விதியால் கருச்சனைசெய்தோன்

உருவாய் வந்திசு

வீராவம் ஸபடும்
கூடுபையன்னை ரேரன்னதன்
திரபாய் அனைந்தியுத்காண்
சந்தேதாஷமாய் ச்சயாய்

மனையல் இருக்கையிலே
வண்ணப் பிறா சுவந்த்
கனைபேரல் கயர் ரெய்ய
கருத்தாகக் கூவ்சுகாண்

கூட்கள் வந்தி
இந்தித்தவரைப் பங்குத்தபண்
தீரவர்கள் கண்ணை
அழ்த்தாண் ரெந்யாமல்

விட்டை வளைத்த பண்
வீடுடைபெரர் மண்ணையன்
இதடிய கையர்கள் இமல்
திரவ் நடந்தனர் காண்

ஸாராக்கித் ரென்பவன் தன்
சீய்ய பங்கால் தலத்தல்
வேயாமல் பந்தியு கண்ண
வெளியுடைபெரர் பெருட்டா

பட்டையத் தாளே
பூயம் அம்பரை யொடுவன்
வெட்ட வந்தி நைக சோந்தி
வீடு சூத்தியாக நீண்டாண்

ரெஞ்சு யிரந்தாண்
கூடுபை ரெய்தாந் தந்தல்
மஞ்சக் குணம்வர
முணியாமல் பேராகச் சொன்னா

புத்தம் அனையர்க்கு
கருத் சூ ஆயிரந்தர்
நாயன் அருளாக
நலம் மருத் பெத்தா கண்ண

மன்குரெனும் அவர் தன்
வருடைய வகைம் தன்
அன்றமது ரெய்யுமந்தர்
அடிகம்பல் பெரலாநர்

நாபம்அத் ரென்பவர்க்கு
ரெய்யுநார் சூ ஆயிரந்தர்
இராவி பணியல்வாமல்
நாத்தடுபதர் யிருந்தர்

1. வகாசுமார இமலி
நீரூர் தொகுக்காவும்
இதாக்குமடி மண்ணிலிவர
நாவு முறம்மசுர் கிண

திட்டாந் தர மிடுதி
வயலத்தூண் முறம்மசுர்க்கு
மட்டிவட்டங்காவு
பஹ்ரு இபாலாயிடுக்கும்

அவ்லியா வெண்ணியவ்வா
மவர் கடலவாயிடுக்கும்
தாஸ்சுதை மிடுதியுள்ள
உருங்னைத் திடுய்ணாரிளந்
தீன்சுதை வயத்த யார்களுக்கு
சுறப்பாய் வவரடுணர்ப்பார்

ஆடு வகாவ் ரொட்டகங்கள்
அஹ்மதிளந் கரப்பார்
ஆடையவர் கையாள்
அடகாய் கடுகுவர்காண்

வட்டை துடுக் கரத்தாள்
வீளங்கிப் பெடுக்குவர்காண்
காட்டி வாவம் படித்தை
கடுங் குலவையத் துணையவர்காண்

கம்புல் வட்டி
கிணமுடைய அண்டை-களை
சும்பா நய்யிளந்
சுறப்பாக துடுப்பார்

அம்புலியின் முன் நடக்க
அஹ்மது ரெய்ணார் பெருஞ்சுர்
சும்ப ஹ்ரு துணை
சுமந்து வடுபவர் காண்

எடுக்க வொண்ணாக் கல்லணத்தை
வடுக்கு சுமந்து வந்து
அடுத்த உயுமண் கயர்ல்
அவாமத்து வைத்துவர்காண்

அஹ்மது ரொஹ்மது
ஆகிசத்து மாகாஅம்
மகனமுட தசல்
வாகாய் நடப்பார்கள்

ஒடுக்காலவர் முத்தினார்
ஒடுக்காலவர் முத்தினார்
துடுக் கரத்திசை ரெய்து நய்
சுறாடு வமண்டுணர்த்தார்

சுரைப் பிள்ளை சமைத்த
சூழியார் உணையாட
ஆவ நயப் பொடுத்த
அமத்தாமல் பார்த்து நய்பார்
மறது உட யாய்க்கும்
வழிமஞ்சம் திணிதிரை
கிரதம் மணக்க வடும்
கடுணை நெய்ணைர் குடிப்பார்

ஆஞ்சத்தி துண்ணை
அழகாய் உணுகித் தைத்தி
மடஇசாம் பேர் சுவயம்
மங்ணைகயர்க்கு கரட்டுவர்குண்ண

புரர் வுணை வுரணை
பிர்சமாய் இசாநில் தைத்தி
சீராக ரிகாண்குடும்
சூங்க முறம்மதர்குண்ண

ஸய்யைய நூச்சியுர் துண்
சூழப்பாண பிள்ளை துணை
ஸைந்திசுடூண் இசாநில் தைத்தி
சூமாண முறம்மதர்குண்ண

விட்டிவள்ள இவரை துண்ணை
இவது முறம்மதர்குண்ண
கூட வட்டில்குத்தி
கூட சாமல் ரெய்ப்பவர்குண்ண

பெண்குண் பிள்ளையுடன்
பெர்மார் துங்குடூண்
பெண்டியுடன், நண்டி ரெய்தி
புரைய்குத்திவர்குண்ண

அஞ்சுநாள் துண்ணை
அனாதத்தால் நய்யுளில்
மாட்ட மெண்டு ரெய்ஸவாமல்
வழிப்பாடாய் பேடுவர்குண்ண

புலவர் இலக
வரிசையுடன் துணைம துணை
கூட சாமல் ரெய்ஸவாமல்
ஈ இசாநு முறம்மதர்குண்ண

கூடயில் சரக்குக் ரெகாண்டு
கூய் வடுக்கையிலு
ரெகாடந்தவர்கள் இசுழ்ப்பவர்குண்
துய்யுடையர் ரெகாடுக்கவர்குண்ண

படைபில் புலியும்
பயல் ஆம்பர் நம்மீரஸீஸ்
அடியாரைப் பண்ணுகளை
அடியா ரொடுக்காவும்

பெண்டுகள் பிள்ளையுடன
பிரிசுமுள்ள சீசுருடண்
பெண்டியுடன் ஓத்தனம்
வீராகச் செரஸ்வாசர் கிரண்

பெண்டி வெஞ்சம் பேர்களுண்டு
நல்ல ரெய்ணார் யார்கள்
முண்டியவர்கள் தம்மை
முணியா ரொடுக்காவும்

கவ்புருங்கா நம்மீரஸீஸ்
கருதி வ்யாருக்காவும்
கவ்புளய் தண்ணை
கருத்து ரொடுக்காடு செய்யா

எயும் பி ரகாசீ இனத்தாசீ
இருங்கீ ரொடுக்காவும்
தருமிண்டு செய்யு ரொஸ்ஸா
எங்கள் முறம்மதீர் கிரண்

தீகப்பூ ணீஸ்ஸாப் பிள்ளை சீண்ணை
தீவைவையத் தடவிக் ரொண்டு
உகிப்பாகக் கூட்டி உண்ணும்
உண்ணை முறம்மதீர் கிரண்

தட்டு முட்டுக் கண்டாஸ
உருங்கையுள்ள நம் ரெய்ணார்
கட்டிச் சமத்தி
கரு வீட்டில் வைப்பவர்கிரண்

சீண்ணை கரு சீண்ணை
ஆயாய் ரொடுக்காவும்
உண்ணை உணாயாத்
உண்ணை முறம்மதீர் கிரண்

பிள்ளை அடியார்கள் தம்மை
பெண்கள் இயர் இத்தமஸ்ஸாம்
தள்ளிப் பொருக்கு மெங்கள்
உருங்கை முறம்மதீர் கிரண்

இருக்கம் மிகுதி புள்ள
எங்கள் ரெய்ணார் ரஸீஸ்
இருக்க வத்தி இயர் கருக்கு
ந.ய்வா முதல் மிகுதி

காத்தும் கடவும்

தாத்தையும் கிடாலும்
கூடுகமகமும் மணதயும்
ஏத்த நய் கெடைகூடு
இணவயெல்லாம் ரெவாஜு

இதடி வந்த இபர்களுக்கும்
வெய்யியு முறம்மத்தனார்
ஆடைவெள்ளி ரொண்ணகங்கள்
அடிகாய் கெடுப்பவர்களை

வாணவடும் பூயடும்
வள்ளல் இபாதத்தூக்கு
தூணமுட வணவ்வார்களை
தூடுமாம் வணககம் தூண்

இரவல் முன்தூ
இணையுண்ண ரூர்களில்
குடுகு யளவும்
பரவாய் வணங்குவார்களை

கூடுவ் இனம் போடுவ
இரவ் வட்டகூது நூண்டு
மருவ் ருமொண்ண
வணங்கும் முறம்மதர்களை

உம்மத்தூன் இமலுங்கு
உண்ணை முறம்மத்தனார்
வெய்மநாரத்தாய் போடுவ
இரவல் அருவார்களை

கூடுவாம் முறம்மத்தனார்
உறகதானவப் பயத்தூவல்
அருவ் தூர் போடுவ
அருவார் களை ஆன் மத்தாய்

தூங்கல் வியாழன்
தூப்பாண வெள்ள தூண்
உருங்கை அய்யாமல் பூல்
தூக்க இடும் புள்ளவர் காண்

ருகடி செம்பாண்
வெய்யம் அரபா ஆதூரா
தூயாம் முறார்ம தூண்
தூணைடையார் இதனபுணைப்பார்

வாதுகத்தூத் தூண்ணாந்த
உருங்கை ரெய்யார்பூலில்
பயுக்காமல் நூணைக் கெண்டு
குங்காய் கெடுப்பவர்களை

மதுரை வந்தனைய
வள்ளல் பயல் ஆம்பர்
வந்தியாக் கெதிராக
கண்ணாய் கொடுப்பவர்களை

ஆணியானை நாடாகத்
ஆய்ய நுய்யுளில்
இனியானை நாயகண்ணை
கண்ணு வணங்குவர்களை

பசியால் இடையல் கவ்வை
புங்காக வைத்துக் கட்டி
இசையாக நீண்டு தெளும்
இனையாக ஒன்றும்மதனார்

இயாட்டுப் படுப்பார்
தூர்கான் குளம்மதனர்களை
ஆட்டுத் தோல் இமலை
அழகிய உருங்குவர்களை

மடியாலி கம்பலியல்
குளம்மதனில் ரெய்வார்
மடியாமல் நீத்தம்
வடிவாய் உருங்குவர்களை

மறத்தாலி பாத்திரத்தல்
வடுவை தெய்வாரிளவில்
கரத்தாலி கோத்தித் தண்பார்
களந் தன்னுடைய

கரத்தல் உறாட்டி தண்ணை
கணத்தி பசியாலுடைய
பர்வத்தி தண்ணை மெய்கள்
குன்றான ரெய்வாரிளவை

ரெய்வாரிள கிம்மை
புளங்கு புத்திசை தெய்வார்
வதன்வாய்வார் கஜன்
சுருப்பாய் கவந்திடுப்பார்

கிரப்பார் இறை பக்கல்
விண்ணை தெய்வார் கணத்தல்
பறப்பாகக் கட்டினவாய்
படைத்தோரனை தெய்வார் தெய்வார்

தெய்வார் துய் தெய்வார்
சுமணி தனக்கு குண்பாய்
தெய்வாரிகள் தெய்வார் துய்க்கு
சுமணி தன் வரிசை

இரு தாளையின் இடுக்கால்,
உண்ணாத நம்மீரஸர்
கறுபெயர் கொடை கொடுப்பார்
கூட்டுவதே இப்பக்கைக்கு

இதால் கோதம்பால் நம்ப
தண்ணாது நம்மீரஸர்
மாலாச தண்ணை
வருடா ரொடுக்காவும்

நாற்பது நாளையும்
நாடி விட்டவே ரெறுப்பு
இறப்புக இவ்வையென்பார்
குணமான ஆஇசத்தி

பத்தப் படிமும்
இணிய துண்டும் பத்தி
வத்தமுடனே யுத்தார்
எங்கள் ரெய்ணாரஸர்

பத்திஹ நல் சரக்காய்
வீடுப்படுள்ள வள்ளர்க்காய்
வெத்தியுள்ள நம் ரெய்ணார்
வீடுப்படுடன் தண்ணைவர்களை

பத்திஹ படிமும்
இணிய முத்திரைப் படிமும்
இயத்தாகத் தண்ணைமங்கன்
இரஸர் முன்மத்தி கரண

எ.ர வங்காயம்
இரஸர் முன்மத்தி
தூரக வெந்த பின்பு
தண்ணைமுடன் தண்டனர்களை

இதால் கோதம்ப ரொட்டியை
தீய்ய ரெய்ரஸர்
ஆங்கும் கொடுத்தி
அடகாய் அபுத்தவர்களை

கோதணைச்சி கொக்கணைச்சி
வந்தத்திச்சி முசுநைச்சி
நனமுள்ள மறையிச்சி
ரெய்ணா ரெய்ரவர்களை

இத்தம் பெறுக்கு மெங்கள்
கோதா முன்மத்தி
கத்த பறவர்கள்
கண்ணைய மட்டமல்

பக்தி யுகூப்பார்கள்
பந் வட்ட கம்பினைய
புத்தியவ்லா மனுதவரண்டு
பொறுப்பாந் நய்யரஸில்

ஆகாந் இபச்சிணைய
அல் உமறு கேட்டளவல்
வாகாந் வாழ் படுங்க
வதைப்போமெ வயன்குறைப்பார்

அப்பல நய் செஸ்வரவாந்
அநியாத மாந்தனவன்
உகப்பாய் ரகாடை ரகாடுக்து
உளரே போமென்குறைப்பார்

நய்யரஸில் வீடு துண்
ரிரண்டு செஸ்ராமளவும்
அவக்து வஜ்பனங்கு
ஆய்ச்சத்தி இல்லைவையண்டார்

மென்று நாடு நான்
முனம்மதரஸில் ரெய்ணார்
திரண்ட பத்யில்
தளப்பா திருப்பவர்காண

வாந்தம் மடுத்யுள்ள
வள்ளல் குனம்மதனார்
உந்தால் ரகாண்டு
இத்யத்தை ரெட்டினர்காண

ஆட்டை அறுத்த
அந்ந்தார் சுவ மனுதர்
காட்டில் நய்யரஸில்
உத்யுதிக ரகாண்டு வாந்தார்

அகமலயம் முகமலயம்
ஆதரவும் மடுத்யுள்ள
கடுத்யுடன் நாலுத்தல்
உத்யுதிகயுடன் ஆயுதவர்காண

தாழ்ச்சையுடன் புகாரலை
உத்யுதிகயுள்ள இபர்காண
தாழ்ச்சை ரெக்து யார்கன் தம்மை
செப்பமுடன் வைப்பவர்காண

கஸ்தூரியம் அம்படும்
காயுடும் சந்தனமும்
விய்யுடைபோர் பன்வக்துக்கு
மஸ்துனைவகள் ரெய்வாது

ஆகாரம் ரெய்யும்-

ஆசாரம் செய்யும்
அஹ்மஜ் ரஸூல் ரிந்யுணர்
பேசார்கள் வஹு பேசு
பேசுவையெஸ்வரம் வஹ்யம்

உத்தர ரெண்டே
ஒடுக்கால் ஓடு சயல்கள்
வத்தார மாகச் செய்யார்
வீரர் முறட்டிமகிணர்

சொல்லும் சயலும்
கூடுஸ்துண வறால் நினவும்
அல்லும் பகலும்
அதபாய் யுடுப்பவர்காண்

கூணியாவன் வாழ்க்கைகெயல்வரம்
கூய்யோர் முணித்து கண்டு
இணியான ~~கூணியான~~ வல்வவனை
காலமெஸ்வரம் காதல் வைத்தோர்

முறையா யென்பவர்காண்
முந் ரெஸ்வரம் துந்தார்
இலக்கழகம் நுந்நுய்ய
இசயாக காணவெண்டு

பொண்ணாவை அவ்ராகல்
பெறுமான் நய் நல்கை
மீன ரெனான் பேஸ் கண்ட துணால்
யுடுத் இஷ்க் காய்நு த்தார்

ஆகா ரெய்லுத்
அயுத்தானவர் வரன்பை
மாகாய்க் கண்டாண்
மய நானு மடங்கு

இந்தப்படி யவனும்
இயல்பை அயுத்தவர
அந்தமுள்ள வஸ்டியலு
அதகாய் வதந்த வர

தொவ்ராக்தும் இவ்நயும்
உயங்கையுள்ள தேதங்கரும்
அவ்ராக் நய் வஸ்டு
அதகாய் ~~யுடுத்த~~ வரும்

அவ்ராக் இர்ஸ்யும்
அவர் வஸ்பை இகட்டலையும்
நுந்நுய்ய கடல் மலையும்
த்யல் ஆம்பரைப் புகழும்

பறக்குகின்ற பட் சுவயஸ்வரம்
 குயஸ் ஆம்பர் ஓபர் இதட்டஸ்
 உறக்கம் இடிந்து
 உருத்திரையாய் கேட்க்கும்

உயிடு உயிடு
 உயிடு உயிடு

செவ்வரம் சுவையாது
 சுவையார் புகழ் படைப்பான்

வாணம் அர்ச்சுனம்
 வடுசை இர்ஸ்யும் வரஜாபும்
 மீனும் பெருகூழ் மீன்கும்
 மீகூத் வைவரத்தினுக்கும்

ஆண்ட பெருவேண்
 டே, அன்மது ருக்மீஸ் நய்ய
 நனை புகழாய்
 நிறப்பினான் வெதும் தீனஸ்
 திரவாரயண்டும் யானைனென்றும்
 துகுமான் வுரமும் வயன்றும்
 வாகாண இபடுனாத்தி
 வஸ்வரன் வளத்தான் காண

சுவையாஸ் மண் மணலை
 சுவைக்ககூடு வயன்னாளே
 அணியாண நாயகரை
 கவ்வாண்ட எல்க்கா இல

மக்கம் தன்ஸ் பிந்தி
 வாகாய் வதந்திகூடுது
 சக்கரவே நாயு பத்திஸ்
 உருங்கப் பட்டம் உருகுகாண்

பின்பு அசர் ஆண்டு
 பெயிமை மக்கத்தூண்டுத்தார்
 அன்பாய் மதுனம் தீனஸ்
 அசர் குண்டு ஆமருத்தார்

அபுபத்து முண்டாண்டிஸ்
 அன்மது ருக்மீஸ் ரிதயினார்
 சூரப்பாய் மவத்தாணார்
 துங்கர் கழைமயிலே இண்ணாளில்லாள்

அஸ்வாபாடங்குளைவரம்
 அருது மகயிழந்து
 வச்சகாமஸ் அகிசத்தி
 புரயஸ் ருங்குணர்காண்

எல்லாம் படைப்பும்
இவர் மல்குதுக்காயிறுங்க
வல்லாண்டன் பககல்
மகாவாய் அஞ்சுளர்காண்

வடிகுந்தார் சுவமணசுர்
வடிகுந்தார் சுவமணசுர்
வடிகுந்தார் சுவமணசுர்
வடிகுந்தார் சுவமணசுர்
வடிகுந்தார் சுவமணசுர்

வடிகுந்தார் சுவமணசுர்
வடிகுந்தார் சுவமணசுர்
வடிகுந்தார் சுவமணசுர்
வடிகுந்தார் சுவமணசுர்
வடிகுந்தார் சுவமணசுர்

காத்துக் கடல் அமழியிலே
கப்பலிலே அணவர் போஸ்
ஏத்துமுள்ள யார்கனைஸ்வரம்
மிகுந்தங் கருதார்காண்

கடியல் வளைத்து
கரைநுதுது இந்நக்காடாய்
வடியல் யுதுது
சுல்குந்தார்கன் காலமெல்லாம்

வெண்ணுகன் எல்லவோடும்
பெருந்திழைப் பத்தியின்
கண்டினங்கள் இயலாய்
கதன் யுதுதார்கன்

ரபுவல் அவ்வல் மாகம்
ந.ரா.ராம் சுவமணசுர்
வடிகுந்தார் சுவமணசுர்
வடிகுந்தார் சுவமணசுர்

வெங்கன் நபு கடியல்
வெழுபதல் வண்ணவர்கள்
உருங்கையுடன் சுவமணசுர்
கதன் முடி வளவு

வல்லவாணன் படியிய
வண்ணவர்கள் முறை முறை
நல்லார் நபு கமக்கு
நல்ல வளவாத்திணைப்பார்

வெண்ணாறெல் இப்பாயும்
வெண்ணாறெல் சுவமணசுர்
வெண்ணாறெல் மின்னாறன் இயல
இவங்கும் நபு கடியல்

என்னுடைய பாவத்தினால்
வியங்கிள் நதி ரவனாவை
உண்ணிப்பாய் கிணறாமல்
நெஞ்சு யிருக்குகிலேன்

யான நெய்யிதே பாவிக்க
நாடே சூது யிரவும்
இருள் இசுரனும் வாராமல்
இநாகக்கி சூது யிரவும்

முந்தி யெழுப்பப் படும்
முனும்மதி ரவனில் நய்யை
பந்தி யென்வர முன்வரும்
பிரகாஸ் யெழுவார்கள்

வாணவர்களும் குணவும்
வள்ளல் விவாதிதில்
வீணக்கூடன் நிப்பார்கள்
செம்மலை சூழ்த்து கிராண்டு

உம்மத்ததை தேடி நிப்பார்
உண்ணை முனும்மதினார்
செம்நி வடுவார்கள்
சிறப்புடை யொடும் மத்திகள்

மொப்பப் பதியில் செண்டு
புதுக்கை கல்யாணம் செய்து
துப்பமாகத் தாழ்ச்சை செய்து
சுதந்தரங் கடுப்பார்கள்

வல்ல பெருயவனை
வன்னல் நய்யுடனே
விதனால் யு வாவர்க்கம்
செல்ல உதவி செய்யாய்

எழு கடலும்
வெழு வாணகும் அர்ஷம்
வாழ்புடை யொர் வம்பெழுத்
மாட்டாது மைவடுப்பால்

முத்தரை இப்படுகிலேன்
மீஸ்தின் ஷ்சாமின்பவன்
முத்தில் உத்குத்தார் துண்
இமலாண் அவ்வாழை

சூய்ய எவவாத்தித் திராண்டு
சூய்ய கடுணை கிராண்டு
மெய்யுடைய நய் கமக்கும்
விருப்புகள் இதரதடுக்கும்

Date.....

நடுபுல்வா மாலை தண்ணை
நன்னாக இறை தீர்
பவண்புடன கேட்டவர்க்கும்,
பாவம் பணி குறையகழும

வல்லவாள் தண்ணக் கொண்டு
மாடும்து வொன் ஸம்பா
பல்வெங்கிலும் பூம் அது
மன்றாட்டம் கேடுகளுள்

Date.....